

Návrhové žádání žalobkyně

- prohlásit čl. 1 odst. 1 písm. a) rozhodnutí Komise K(2005)4012 konečné ze dne 20. října 2005 v řízení podle čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES (věc COMP/C.38.281/B.2 – Surový tabák, Itálie) za částečně neplatný a zrušit jej v rozsahu, v jakém se týká delší doby trvání protiprávního jednání (o němž se má za to, že skončilo dne 19. února 2002 místo nejpозději 15. ledna 2002);
- prohlásit čl. 2 písm. b) napadeného rozhodnutí za neplatný a zrušit jej v rozsahu, v jakém mělo být MINDO plně osvobozeno od pokut na základě oznámení o shovívavosti nebo podpůrně v rozsahu, v jakém měla být částka pokuty, uložená společně a nerozdílně MINDO a „Alliance One International“, podstatně snížena;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím Komise shledala, že několik společností, včetně žalobkyně, porušilo čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES tím, že uzavřelo kartelové dohody nebo se dopustilo jednání ve vzájemné shodě v odvětví surového tabáku v Itálii. Žalobkyně navrhuje částečné zrušení uvedeného rozhodnutí a dovolává se zaprvé údajného porušení svých legitimních očekávání, pokud jde o uplatnění oznámení o shovívavosti. Žalobkyně tvrdí, že tím, že Komise zamítla její žádost o osvobození na základě skutečnosti, že jiné společnosti, ale nikoli žalobkyni, bylo osvobození uděleno. Podle žalobkyně uvedená jiná společnost nesplňovala požadavky oznámení o shovívavosti, zatímco Komise neprokázala, že žalobkyně nesplnila tytéž požadavky.

Podpůrně žalobkyně uvádí, že její účast na protiprávním jednání ustala nejpозději dne 15. ledna 2002 a nikoli 19. února 2002 a že jí uložena pokuta by v souladu s tím měla být snížena.

Dále je žalobkyně toho názoru, že Komise porušila zásadu proporcionality a zásadu právní jistoty, jakož i povinnost uvést odůvodnění týkající se posouzení rozsahu jednání ve vzájemné shodě žalobkyně. Podle žalobkyně Komise nezohlednila, že se účastnila kartelových dohod týkajících se nákupní ceny a množství nadbytečné produkce pouze v letech 1998 a 1999 a že to udělala v kontextu meziodvětvových dohod schválených podle italských právních předpisů.

Žalobkyně se rovněž dovolává porušení práva na obhajobu, jakož i zásady proporcionality a zásady legitimních očekávání při výpočtu základní částky pokuty. V tomto kontextu žalobkyně uvádí, že základní částka pokuty hmotně převyšuje celkovou cenu produktů dotčených kartelovými praktikami; že Komise pochybila při posouzení dvou možných účinků jednání ve vzájemné shodě uvedených v napadeném rozhodnutí; že ony dva možné účinky jsou v napadeném rozhodnutí uvedeny nově a nebyly uvedeny v oznámení námitek; a že Komise nesprávně uplatnila násobící činitel za účelem započtení

základní částky pokuty, aniž by zohlednila, že v době přijetí napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně součástí žádného velkého nadnárodního podniku.

Dále se žalobkyně dovolává porušení povinnosti uvést důvody a zásady právní jistoty a zásady legitimních očekávání ve spojení s údajným pochybením Komise, která nezohlednila některé polehčující okolnosti, zejména časně ukončení protiprávního jednání a minimální účinky jednání ve vzájemné shodě přičítané žalobkyni.

Konečně, žalobkyně se také dovolává porušení zásady proporcionality a zásady legitimních očekávání, jakož i povinnosti uvést důvody při uplatnění oddílu 5 písm. b) obecných zásad Komise ohledně zvláštního hospodářského a sociálního kontextu, v němž k jednání ve vzájemné shodě došlo. Rovněž tvrdí, že Komise při stanovení částky pokuty nesprávně nezohlednila její obzvláště nejistou hospodářskou situaci ani její platební schopnost.

Žaloba podaná dne 24. ledna 2006 – Alliance One International v. Komise

(Věc T-25/06)

(2006/C 60/93)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Alliance One International, Inc. (Danville, USA)
(zástupci: C. Osti, A. Prastaro, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit čl. 1 odst. 1 písm. a) rozhodnutí Komise C(2005)4012 konečné ze dne 20. října 2005 v řízení podle čl. 81 odst. 1 ES (věc COMP/C.38.281/B.2 – surový tabák Itálie) v rozsahu, v němž se týká SCC, Dimon Inc. a Alliance One;
- snížit podle toho pokuty uložené Transcatab a Dimon Italia-Mindo tak, aby pokuty nepřesahovaly 10 % jejich obratu za poslední účetní rok;
- podpůrně snížit pokutu uloženou Transcatab a Dimon Italia-Mindo, jelikož nelze použít násobící faktor;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise napadeným rozhodnutím shledala, že několik společností, včetně žalobkyně a jejích dceřinných společností, Transcatab a Dimon Italia, později přejmenovaná na Mindo, porušilo prostřednictvím kartelových dohod nebo jednáním ve vzájemné shodě v italském odvětví surového tabáku čl. 81 odst. 1 ES.

Žalobkyně se domáhá částečného zrušení tohoto rozhodnutí a tvrdí zaprvé, že Komise tím, že ji uznala společně a nerozdílně odpovědnou za porušení, kterého se dopustily její dceřinné společnosti, porušila pravidla, kterými se řídí odpovědnost mateřských společností. Žalobkyně v této souvislosti zpochybňuje argumenty a důkazy uváděné Komisí na podporu jejího závěru.

Žalobkyně má rovněž za to, že Komise tím, že uložila pokuty přesahující 10 % celkového obrátu jejích dceřinných společností, porušila čl. 23 odst. 2 nařízení 1/2003⁽¹⁾.

Konečně se žalobkyně domnívá, že Komise neměla použít na její dceřinné společnosti násobící faktor, jelikož to nebylo opodstatněné na základě obrátů účastníků řízení a rozhodovací praxe Komise. Dále tvrdí, že násobící faktor, který byl na ni použit je vyšší než faktor, který byl použit na jiný podnik, což vede zjevně k porušení proporcionality a nedostatku odůvodnění. Žalobkyně rovněž tvrdí, že odůvodnění použití násobícího faktoru vůči Mindo je nedůsledné, jelikož používá různá kritéria pro určení stejné pokuty.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003)

Žaloba podaná dne 24. ledna 2006 – Universal v. Komise**(Věc T-34/06)**

(2006/C 60/94)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Universal Corp. (Richmond, USA) (zástupci: A. Riesenkampff, T. Reher, M. Holzhäuser, C. Swaak, M. Mollica, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise K(2005)4012 konečné ze dne 20. října 2005 v řízení podle čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES (věc COMP/C.38.281/B.2 – Surový tabák, Itálie) v rozsahu, v němž je určeno žalobkyni;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím Komise shledala, že několik společností, včetně žalobkyně a jedné z jejích nepřímých dceřinných společností, porušilo čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES tím, že uzavřelo kartelové dohody nebo se dopustilo jednání ve vzájemné shodě v odvětví surového tabáku v Itálii. Na tomto základě byla žalobkyni uložena pokuta společně a nerozdílně s její dceřinou společností.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí, zaprvé, že v napadeném rozhodnutí Komise zaujala, bez udání vysvětlení nebo objektivního odůvodnění, diametrálně odlišné stanovisko ve srovnání s vlastním stanoviskem ve věci španělského surového tabáku, která se týkala stejného vztahu mezi mateřskou a dceřinou společností, stejného časového rámce, stejného druhu zboží, stejné nákupní ceny a stejného nedostatku účasti či vědomosti ze strany žalobce. Na tomto základě se žalobkyně domnívá, že Komise porušila svoji povinnost uvést důvody, nedodržela zásadu rovného zacházení a porušila legitimní očekávání žalobkyně tím, že jí uložila pokutu za protiprávní jednání, jehož se dopustila její dceřiná společnost.

Žalobkyně dále tvrdí, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala jakýkoli rozhodující vliv žalobkyně na obchodní jednání její dceřiné společnosti. V tomto kontextu uvádí, že Komise nesprávně usoudila, že požadavky na podávání zpráv a určitá schválení potvrzují, že žalobkyně vykonávala rozhodný obchodní vliv na svoji dceřinou společnost, ačkoli tomu tak nebylo, vzhledem k velmi decentralizované struktuře a organizaci žalobkyně.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 16. ledna 2006 – Německo v. Komise**(Věc T-389/04)⁽¹⁾**

(2006/C 60/95)

Jednací jazyk: němčina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 300, 4.12.2004.